

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ II. Non fuit conditum præfatum Monasterium in territorio vel fundo S.
Petri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

tis priuilegijs & immunitatibus per Romanos Imperatores & Pontifices ornatum.

Et ne leuiter hæc dicta ab Euenio existimes, scias libellum hunc Metis anno MDXIV. sumptibus Matthiæ Håne Bibliopolæ Treuirensis impressum apud Casparum Hochfeder/ permissione & concessione Archiepiscopi Treuirensis Richardi (cui etiam Libellus inscriptus est) vt patet ex libelli initio & fine.

Inunc scriptor & dic Annales Treuirenses referre, quod S. Agritius Ecclesiam S. Maximini in fundo S. Petri ædificãrit. Nam vnde quæso illo tempore, quo Ecclesia Treuirensis grauissimis Diocletiani & eius Præfetti Rectiouari Vastationibus exhausta, vix dum respirabat, S. Agritio Antiocheno tantæ opes, vt Ecclesias eiusmodi ædificaret & dotaret? Animam magnus ille Sanctus auream, pedum ligneum & eburnum, vti illo æuo solebant Episcopi, gestabat. Constantini Magni Imperatoris opus illud fuit, qui vti Romæ & alibi, ita Treuiris quoque Palatia prophana in Ecclesias transmutari iussit. Quem cum fatearis fuisse benefactorem, quid quæso causæ adferre potes, Cur non agnoscas & fundatorem huius Ecclesiæ?

At inquis, Annales dicunt S. Agritium ex Palatio construxisse Ecclesiam S. Ioannis. Quid tum postea? Eodem loquendi modo vsus est author Annalium, cum dixit Ecclesiam Metropolitanam à S. Agritio è Palatio Helenæ constructam, an tu inde concludes illam à Sancto ædificatam? non opinor, sed prophanium templum vel Palatium vsibus sacris aptatum, hac loquendi forma scriptores indicant.

S. II. Non fuit conditum præfatum Monasterium in territorio vel fundo S. Petri.

CVM ex autographis siue Originalibus Dagoberti aliorumque sequentium Regum & Imperatorum Diplomatis iam ostensum sit, Monasterium S. Maximini olim fuisse Regale templum & Basilicam quandam Constantini M. Deo per S. Agritium dedicatam, quis credat Annalibus Treuirensibus, aut quibuscunque alijs testimonijs, si asserant illud conditum fuisse in prædio seu fundo S. Petri, nisi solidissimis æquè ac Originalibus documentis præterita ea assertio sit subnixa, quæ nunquam, vti ex dicendis patebit, profertentur.

Equidem meminisse oportet eius, quod paulò ante attigimus, Templum Metropolitanum S. Petri à S. Helena Imperatrice originem eodem tempore, quo Maximinianum S. Ioannis Apostoli, duxisse (sedes enim Episcopalis ante ista tempora in S. Eucharij Cella, hodieque S. Matthiæ, fuerat) & vtrumque sub Constantino M. ad instantiam Matris Imperatricis à S. Agritio magnis illis Apostolis Petro & Ioanni fuisse consecratum. Ita habent Annales Treuirens. supra allati, fauet traditio, & picturæ antiquæ templi Metropolitanæ. Quis verò credat fundum in quo Basilica Constantini Imperatoris structa erat, Iurisdictioni Ecclesiæ S. Petri, quæ Palatium Helenæ Imperatricis fuerat, subiectum fuisse? si qua inter has duas Ecclesias subordinatio aut subiectio imaginanda foret, nonne potius Imperatricis fundus Imperatoris Basilicæ subditus fuisset, quàm è contra.

Quid si verò dicamus, Ecclesiam S. Ioannis Euangelistæ priùs à S. Agritio sub Constantino M. dedicatam, quàm illam S. Petri, quo argumento, aut quibus testimonijs nos acutè Scriptor conuincas? militabit sanè pro nobis probabilis ratio, quia æquum erat & decens prius Imperatoris Palatium dedicari, quàm Imperatricis. Hoc verò posito: quomodo tueberis id, quod dicis, à S.

Agritio

Agritio Ecclesiam S. Ioannis in fundo & territorio S. Petri ædificatam. An nobis persuadebis territorium Ecclesiæ S. Petri fuisse, antequam esset Ecclesia S. Petri? Ad hæc, non modo probandum tibi incumbit, quod Ecclesia S. Petri prius, quàm illa S. Ioannis fuerit dedicata, verùm etiam, quòd illo tempore, quod grauiissimis persecutionibus Diocletiani & aliorum Tyrannorum proximum erat, Archiepiscopi Treuirenses Iurisdictionem temporalem & territorium ei respondens, habuerint, in quo demonstrando non modicè, mi Scriptor, desudabis.

Certè si coniecturis, qualibus tu n. 5. niteris, momentum in re tam graui tribuendum foret, longè apparentiores ex prima Metropolitana & Maximiniana Ecclesiæ origine pro nobis reperirentur, quàm pro tua præensione, sed tam labilibus & leuibus argumentis, nos immediationem in temporalibus, & exemptionem in spiritualibus non stabilimus; sed certis, veris ac solidis iisque originalibus Imperatorum ac Regum Diplomatis, Decretis, Sententijs, ac rebus iudicatis, quorum veritate & certitudine omnes præsumptionum ac coniecturarum vmbra dissipantur, vt tenebræ ex oriente sole.

S. III. *Primos Monasterij S. Maximini incolas fuisse Religiosos.*

ID luculentè decernit Dagobertus Rex in sæpe citato Diplomate sub Nu. 1. Quid enim aliud indicant sequentia eius verba, *Imperator pauperes Christi congregauit, eisque virum Dei Ioannem præposuit, vt in seruitio Dei semper vacarent, & pro se orationibus insisterent.* Omnia hæc Religiosos illos fuisse clamant, nam pauperes Christi erant, & congregati, idque sub vno superiore Præposito vel Abbate, consequenter obedientiam & paupertatem profitebantur, quæ sine castitate subsistere non poterant; finis etiam indicatur, qui vnicus Religiosis illius temporis præscriptus erat, contemplatio summi boni, ac diuinum seruitium, iugisque oratio. Nam, vt ex Ecclesiastica Historia notum est, Religiosi & Monachi illius ac sequentium sæculorum Sacerdotes non erant, sacramenta non administrabant, populum Christianum non docebant, vnde illa Hieronymi, *ad Riparium contra Vigilantium, & Epistola 1. ad Heliodorum, vide can. Placuit & seqq. 16. q. 1.* aliorumque PP. ac Ecclesiæ DD. Monachus, non docentis, sed plangentis officium habet, Item Clerici pascunt oues, Monachi pascuntur &c. Omnia itaque ad Religionis essentiam requisita in supradictis reperies, finem status Religiosi, & tria essentialiter ad illum requisita. Paupertatem, Castitatem & Obedientiam.

Hoc ipsum quoque non obscure significat id, quod ait, Virum Dei Ioannem pauperibus Christi Præpositum; fatentur autem ipsi Annales Treuirenses, quos pro suo fundamento Scriptor libelli citat, Ioannem illum fuisse Monachum Orientalem, nimirum Antiochia Vrbe Syriæ profectum, ac deinde Roma ad petitionem S. Helenæ à S. Agritio Treuiros deductum. Antiochiæ verò illo sæculo floruisse Monachismum constat ex Hieronymo, Theodoro aliisque prisce & recentioribus Scriptoribus. Dicere iam in illo S. Ioannis Cænobio collocatos fuisse Sacerdotes non religiosos (quod certum dicit esse author Libelli) eisque præpositum fuisse Ioannem Monachum, quid hoc aliud est, quàm maximam indecentiam in Ecclesiastica Hierarchia admittere & ignorantiam summam sacræ historiæ ac Iuris Canonici profiteri? Nam in Ecclesia Regulares non imperant clero sæculari.